

rende Bærdipapirer, som bleve indlemmede i Reserverfonden, og hvorved altsaa ogsaa det Krav skete Fyldest, som tidligere er blevet stillet her og tillige adopteret af Finansministrene, nemlig til en vis Grad at forsyne sig med udenlandske Papirer fremfor udelukkende indenlandske. Et enkelt Beløb, en Million Kroner, blev staaende i Nationalbanken ud over Finansaarets Udgang, og derved fremkom netop den Forskel, der vil vise sig, naar man ser i Statsregnskaberne og Anmærkningerne til Finansloven, en Forskel paa de Beløbs Størrelse, som repræsenterer Mellemværendet mellem Reserverfonden og Kassebeholdningen. Endnu er det ikke lykkedes at se Kassebeholdningen i Stand til at udrede saa meget, at Forskellen kunde udlignes, og at det af mig omtalte Indløb af ny Aktiver har kunnet finde Sted, men det vil sandsynligvis kunne ske i Løbet af indeværende Finansaar, uanset, at der ganske vist har været stillet meget store Krav til Kassebeholdningen, hidrørende saa vel fra Tillægsbevillingsloven som fra de øvrige Udgifter, der nødvendig have maattet afholdes, og paa hvilke der for øvrigt ogsaa er peget under Debatten her, og som jeg senere skal tillade mig at omtale. — For øvrigt skal jeg med Hensyn til Indtægtsfiden paa Finansloven blot henpege paa, hvad der ogsaa til Dels synes at være anerkendt fra ærede Taleres Side, at der ikke kan med nogen Sikkerhed paaregnes saa stor Indtægtsforøgelse ud over de budgetterede Beløb, at man derpaa kan bygge sikkert til Udredelse af overordentlige Udgifter til Gennemførelse af Reforme, der i og for sig kunne være særdeles ønskelige, og som kunne finde Tilslutning baade fra den ene og fra den anden Side. Jeg siger, at man kun med den yderste Forsomhed maa kunne stride til Anvendelse af større Beløb hertil, og jeg vil dertil føje, at der selvfølgelig maa være en særegen Grund til Forsigtighed over for saadanne Udgifter, der efter Reformens Bessaffenhed vilde medføre aarlig tilbagevendende Krav paa Finansierne, fremfor andre Udgifter, der muligvis kun vilde berøre et enkelt Finansaar. — Naar jeg ser paa Indtægtsfiden af det foreliggende Finanslovsforslag, vil det jo allerede vise sig, at der paa § 2, Domæneindtægterne, figurerer et mindre Beløb end forrige Aar. Det er selvfølgelig de nedad gaende Korn- og Vedpriser, som betinge denne Medgang, og da der desværre ikke er Udset til nogen stor Stigning i Produktpriserne, vil der vel heller ikke være nogen større Merindtægt her at vente. Med Hensyn til Indtægterne gennem Statsaktiverne under næste Paragraf er der henpeget paa det glædelige i, at Indtægten af

Statsbanerne er stigende. Jeg kan selvfølgelig dele denne Tilfredshed, men maa dog straks gøre opmærksom paa, at medens nogle af disse Indtægter rimeligvis ville være af konstant Karakter, saa er der andre, som i høj Grad ere afhængige af, om vi i Wintermaanederne have stor Snefastning paa vore Baner eller ikke; dette er en Omstændighed, som kan bevirke en Forskel paa mange Hundrede Tusinde Kroner. Der kan altsaa heller ikke ud fra dette Moment drages nogen Slutning om en stærk Stigen af Indtægterne. — Hvad de direkte Statter angaar, har det ærede Medlem, der forleden indledede Finanslovsbehandlingen (Bosjen), gjort opmærksom paa Bygningsafgiftens Stigen. Det er rigtigt, og der er her muligvis Udset til vedblivende Stigen. Jeg behøver imidlertid ikke at understrege, at dette jo dog er afhængigt af, om Landet i det hele kan blive ved at udvide sine Bygningsforetagender i samme Maalestok i Byerne og paa Landet, som hidtil er Tilfældet. — Hvad endelig angaar de indirekte Afgifter, saa er der jo konstateret en Stigen af Toldafgifterne; men der er tillige her i Salen gjort opmærksom paa, at der i de allersidste Tidsperioder har fundet ligesom en Stagnation Sted paa dette Omraade. Naar der spørges om, hvorledes jeg for min Person ser paa dette Fænomen, denne Falden i Indtægterne af Tolden, saa er jeg rigtignok tilbøjelig til at tro, at det kun drejer sig om et øjeblikkeligt og tilfældigt Fald, som jo kan være fremkaldt af en tilfældig mindre Indførsel i enkelte Maaneder. I det hele taget er ogsaa jeg af den Anskuelse, at der vil finde en jævn Stigen Sted af Toldindtægterne, idet jeg gaar ud fra — det kan jo bestrides, om det er en rigtig Anskuelse eller ej — at det er en Stigen af Folkemængden og en Trang til større Omsætning paa alle Omraader, der medfører denne Fremgang i Toldindtægterne. Jeg tror altsaa, at Betingelserne ere til Stede for, at Stigningen vil være vedblivende, uden at man derfor kan paastaa, at dette tillige er et absolut og direkte Kendetegn for en stærk Stigen af Velstanden. At gaa saa vidt i sine Slutninger turde vel være for dristigt. Der kunde nok være noget, der taler herfor, men jeg skal ikke nu komme ind paa disse Undersøgelser. — Der er paa Omraadet af de indirekte Statter — som naturligt er — peget stærkt hen paa Alfatten som en særegen Indtægtskilde, der har sin Interesse baade ved den Maade, hvorpaa den i sin Tid er fremkommet som Løsning af en langvarig politisk og økonomisk Konflikt paa Beskatningens Omraade, og tillige